

Ομάδα Σημείο Μηδέν/ Θέατρο Άττις

Συνέντευξη του σκηνοθέτη Σάββα Στρούμπου στην Ηλέκτρα Ζαργάνη για το *Documento*.

2015

Πώς θα περιγράφατε σε μια πρόταση το μυθιστόρημα του Γιεβγιένι Ζαμιάτιν;

Μια δυστοπία από το μέλλον του μέλλοντος της ανθρωπότητας.

Γιατί το επιλέξατε;

Θέτει ζητήματα που αφορούν σε μεγάλο βαθμό την εξέλιξη της δουλειάς μας: η απο-ανθρωποποίηση του ανθρώπου-μηχανή, η αναγκαιότητα της εξέγερσης ή ακόμα και της επανάστασης, η ανάγκη της απελευθέρωσης του διονυσιακού στοιχείου στον σύγχρονο άνθρωπο, η χειραφέτηση του εγώ μέσα στο εμείς κ.α.

Ποια φράση του έργου έχει χαραχτεί στο μυαλό σας;

«Πώς μπορεί να υπάρξει τελευταία επανάσταση; Δεν υπάρχει. Οι επαναστάσεις είναι άπειρες. Άκου τελευταία! Αυτό είναι για τα παιδιά. Το άπειρο τρομάζει τα παιδιά και τα παιδιά πρέπει να κοιμούνται καλά το βράδυ...»

Ποια είναι η αξία του πολιτικού θεάτρου;

Βάζει το λιθαράκι του στη διαδικασία χειραφέτησης των ανθρώπων, οξύνει την κριτική στάση, την πνευματική και ψυχική ευαισθησία, προκαλεί καλλιτέχνες και θεατές προς μια ριζική αναθεώρηση του τρόπου ζωής. Κάθε εξέγερση ξεκινάει πρώτα εντός του ανθρώπου...

Σε τι πλαίσιο λειτουργεί η ομάδα σημείο Μηδέν;

Δουλεύουμε συλλογικά, ερευνητικά, με διακριτούς ρόλους μεταξύ ηθοποιών και σκηνοθέτη.

Πιστεύετε ότι η νέα κυβέρνηση θα καταφέρει να επιβιώσει;

Αν επιλέξει αποφασιστικά στρατόπεδο στο οποίο ανήκει και απευθύνεται. Αλλά τότε έγιναν ανατροπές στην κοινωνία χωρίς τη ριζική

συμμετοχή της ίδιας; Χωρίς κοινωνικό κίνημα οι πολιτικές αποφάσεις θα είναι πάντα αποτέλεσμα έντιμων ή μη συμβιβασμών.

Υπάρχει ολοκληρωτισμός σήμερα;

Υπάρχει ο ολοκληρωτισμός των αγορών, των μηχανών, πολλών μορφών πολιτικής εξουσίας, αλλά πολύ περισσότερο ο ολοκληρωτισμός των συνειδήσεων. Του πώς σκεφτόμαστε, του τι σκεφτόμαστε και τελικά του τι πράττουμε.

Πείτε μας τρία από τα αγαπημένα σας βιβλία.

«Οι Δαιμονισμένοι» του Ντοστογιέφσκι, «Η Προδομένη Επανάσταση» του Τρότσκι, το «Τάδε Έφη Ζαρατούστρας» του Νίτσε.

Ποια είναι η γνώμη σας για το άνοιγμα της ΕΡΤ;

Θα έχει μεγάλη σημασία αν τηρηθεί στην ουσία του αυτό που ειπώθηκε σε όλους τους τόνους την προηγούμενη περίοδο «η ΕΡΤ ανοιχτή στην κοινωνία». Φοβάμαι πως δεν πηγαίνουμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Τα επόμενα σχέδια σας;

Εργαστήρι στο Θέατρο Άττις τον Ιούλιο, στις ΗΠΑ με τον Τερζόπουλο για την Αντιγόνη του Σοφοκλή το φθινόπωρο, παραστάσεις και περιοδείες με το «Εμείς» και την ομάδα, προετοιμασία του νέου μας πρότζεκτ...και λίγες διακοπές...

Οι πέντε ημερομηνίες

Επιλέγω των τελευταίων χρόνων...

20 Μαρτίου 2003, έναρξη του πολέμου στο Ιράκ

23 Μαρτίου 2003, πρώτη πρόβα στο Άττις για τους «Επιγόνους» του Αισχύλου.

30 Ιουνίου 2006, «Πέρσες» του Αισχύλου με το Άττις στην Επίδαυρο.

6 Δεκεμβρίου 2008, δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου και εξέγερση νεολαίας, μαθητών και φοιτητών.

12 Φεβρουαρίου 2009, πρεμιέρα της «Σωφρονιστικής Αποικίας» από την Ομάδα Σημείο Μηδέν στον Χώρο Ιστορικής Μνήμης της Κοραή.